

In Oost-Vlaaa

Weet jij wat een konijnenberg is? Of hoe eikels worden geogst? Dat zijn van die leuke weetjes die je tegenkomt in het pas verschenen *Woudlopen*. De handige pocket is in eerste plaats een wandelgids die je meeneemt op tochten door vijf Oost-Vlaamse bossen. Bloemen in de lente, schaduw in de zomer, gouden sluiers in de herfst en gekraak onder de voeten in de winter. Voor elk seizoen zijn er boswandelingen.

André Grosemans,
foto's TOV David Samyn

Woudlopen

Oost-Vlaanderen is niet de dichtst beboste provincie, maar beschikt toch over stevige groene longen. De provinciale toeristische dienst wil je daarin wandelen sturen. In het totaal werden twintig bostochten bewegend. Vijf daarvan worden uitgebreid belicht in een zopas verschenen brochure *Woudlopen*. Met deze pocket in de hand trekken we door het Drongengoedbos, Kravaalbos, Buggenhoutbos, Kluisbos en Bos t'Ename op de wandelnetwerken Zwalmvallei, Getuigenheuvels, Meetjeslandse Bossen en Brabantse Kouters. Elke route is heel verschillend, van vlakke heidegrond tot 140 meter hoog in de Vlaamse Ardennen. De rijkelijk geïllustreerde wandelgids van 82 bladzijden bevat naast leuke weetjes natuurlijk de nodige kaarten zodat niemand verloren loopt. In de informatieblokken vinden we ook interessante horeca-adressen die we onderweg tegenkomen. Bij elk wandelpad hoort zelfs een biertip. Wie langer dan een dag op stap wil, leert veel over logeermogelijkheden, van hotels en B&B's tot vakantiewoningen. *Woudlopen* kost 6 euro en bestel je best online.

www.tov.be/woudlopen

TOV

Kluisbos

Het driehonderd hectare grote Kluisbos ligt boven op de Kluisberg. Zo'n 140 meter boven de zeespiegel is het een van de pronkstukken van de Vlaamse Ardennen. Over de herkomst van de naam bestaat wat verwarring. Sommige bronnen hebben het over een kluisenaar die zich hier schuilhield in de zevende eeuw. Historici gaan er eerder vanuit dat het Kluisbos zijn naam dankt aan een voormalig klooster. Zulke twijfelgevallen kom je hier wel meer tegen. Neem nu "Peetje en Meetje", een constructie van grote stenen waarop Keltische druïden offerrituelen uitvoerden. Althans, dat werd verteld toen het toerisme hier opgang maakte. Wellicht gaat het gewoon om overblijfselen van de ijzersteenwinning in het Kluisbos.

De wandeling hier is 6,4 kilometer lang en start in de Torendreef in Ruien. Op deze route steek je de taalgrens over. Maar je komt ook voorbij de Liefdesbron. Je moet er natuurlijk het juiste moment voor uitzoeken, maar wie met zijn blote voeten in het water gaat staan, vindt binnen het jaar de liefde van zijn leven. Minder romantische zielen weten: het grondwater botst hier op kleilagen en zoekt een weg naar boven.

Bos t'Ename

De 4,6 kilometer lange wandeling door Bos t'Ename begint en eindigt in het dorp waarnaar het bos werd genoemd. Toen Ename op het einde van de tiende eeuw ontstond, was er nog geen sprake van Oudenaarde, waar het nu een deelgemeente van is. In de vroege middeleeuwen was het een belangrijke handelsnederzetting met eerst een versterkte burcht en later een benedictijnenabdij. Archeologische vindplaatsen getuigen van dat verleden. Een mooi zicht op Ename heb je op het rustpunt aan De Blote. Die naam verwijst naar de gedeeltelijke kaalkap van het bos door Franse soldaten, net voor de Slag van Oudenaarde in 1708. De bult in het landschap aan de rand van het bos is een konijnenberg. Konijnen werden in de late middeleeuwen geïntroduceerd voor het vlees en de huiden. Omdat ze niet door de bosgrond konden, lieten de abdijpaters een heuvel met hollen aanleggen. Dat was ook handig bij de jacht. Je moest maar een fret door de gangen jagen en de konijnen liepen in de vangnetten. Vlakbij ligt het Hoedemakersveld, waarmee de bestemming van het konijnenbont duidelijk was. Spring zeker binnen in het Provinciaal Erfgoedcentrum. En in Huis Beaucarne, waar een gegidst bezoek enkel op afspraak kan, maar waar je van mei tot oktober op de binnenkoer geniet van koffie met gebak of een aperitief met tapas.

mse bossen

Buggenhout bos

Het Buggenhoutbos heeft ook zijn konijnenberg, een aangelegde helling waarin konijnen in holen leefden en vrijgelaten werden als jachtwild. Nu ravotten de kinderen er in een speelzone van tien hectare groot. Sedert vorige zomer staan er een houten schuilhut en een picknicktafel van zes meter. Een ander mogelijk rustpunt vormen de zitbanken aan de Boskapel. Die werd in 1504 gebouwd in herinnering van baljuw Jan De Rijcke, die op die plek bij een jachtpartij werd gedood door een everzwijn. Hij ligt er ook begraven. De wandeling van iets meer dan acht kilometer begint op het parkeerterrein van het Agentschap Natuur en Bos langs de Kasteelstraat. Het kasteel werd wel al in de achttiende eeuw gesloopt. De naam Buggenhout houdt verband met de goed vertegenwoordigde beuken in dit bos van 190 hectare. Toch zijn de officieel erkende wintereiken hier koning. Zij brengen heel kwalitatieve eikels voort. Die worden geoogst door bosboomkwekers die een bod hebben uitgebracht. De bomen die daarvan voortkomen, worden vaak naar het buitenland verscheept. Volgens boswachter Reinhart Cromphout raapt men hier jaarlijks ongeveer vijfduizend kilo eikels. Tijdens een heel goed jaar – een “mastjaar” noemt hij dat – kan dat oplopen tot tienduizend kilo. “Ik maak dat er geen andere eiksoorten tussen onze bestanden de kop opsteken. En ik zie erop toe dat niemand stiekem met onze eikels gaat lopen.”

Kravaalbos

Bij hop denken we al gauw aan Poperinge, maar in de zeventiende eeuw kwam meer dan een derde van de wereldproductie uit de streek rond Aalst, waar de teelt geïntroduceerd werd door de Abdij van Affligem. In de regio waar het landschap eeuwenlang gedomineerd werd door hopstaken ligt het Kravaalbos. Ooit maakte het deel uit van het immense Kolenwoud, waartoe ook het Zoniënwoud en het Hallerbos behoorden. Hier vinden we trouwens, net als in het Hallerbos, een zee van hyacinten halfweg april. Deze wandeltocht is bijna acht kilometer lang en start “Bij Stinne” in de Putstraat in Meldert. De straatnaam herinnert aan de groeven waar vroeger kalkzandsteen werd ontgonnen. De “gensjt” noemde men die zandsteenwinning die vaak gebeurde door Waalse steenkappers. Omdat er Frans werd gesproken ontstond daar de Parijsstraat en de Huizekensstraat verwijst naar hun kleine woningen in felle kleuren. Ook de grote vijver langs dit wandelpad dankt zijn ontstaan aan de vroegere steengroeven. Na de uitbating veranderde de plek in een moeras, tot begin de jaren zestig toen de nabijgelegen beek werd afgedamd en deze vijver ontstond.

Drongengoedbos

Het Landschapspark Drongengoed, dat zich uitstrekt over de gemeenten Ursel en Maldegem, is met z'n 750 hectare het grootste aaneengesloten bosgebied in Oost-Vlaanderen. Eeuwenlang was dit een onherbergzaam heidegebied tot de paters van de Norbertijnenabdij in Drongen er een boerderij lieten bouwen. De zes kilometer lange wandeling begint aan de Krakeelparking langs de Drongengoedweg in Ursel. Van april tot september kom je daar – en op andere plaatsen in het bos – geregeld de meer dan tweehonderd schapen van herderin Leen Ricour tegen. Soms kun je ook met de kudde mee op stap, een unieke manier om het gebied te verkennen. Bijna op het einde van de route ligt de Drongengoedhoeve uit 1746. Hier kan je niet alleen een streekbiertje degusteren, maar ook een kruidentuin bezoeken. Vlakbij vertrekt een twee kilometer lang Kabouterpad. Aan de hand van een tiental bordjes met tips, weetjes en doe-opdrachten maken kleuters spelenderwijs kennis met het bos.